

παράνομος

παράνομος, -η, -ο, επίθ. [<αρχ. παράνομος], παράνομος·

- ο καρπός του παράνομου έρωτά τους, βλ. λ. καρπός·

- ο παράνομος δρόμος, βλ. λ. δρόμος·

- παράνομη αγάπη, βλ. λ. αγάπη·

- παράνομος δεσμός, βλ. λ. [δεσμός](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας